

Sygn. akt III RC 20/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Barbara Kotula

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 lutego 2021 r. w C.

sprawy z powództwa małoletniego K. J.,

reprezentowanego przez matkę A. D.,

przeciwko M. J. (1)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego M. J. (1) na rzecz małoletniego powoda K. J. podwyższone alimenty w wysokości 900 (dziewięciuset) złotych miesięcznie, w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości 700 (siedmiuset) złotych miesięcznie, orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 28 czerwca 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze III RC 28/16, płatne do rąk matki małoletniego powoda A. D. począwszy od dnia 01 marca 2020 r. do dnia 15 - tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia z zapłatą każdej raty do dnia jej zapłaty.

2. oddała powództwo w pozostałej części.

3. zasądza od małoletniego powoda K. J., reprezentowanego przez matkę A. D., na rzecz pozwanego M. J. (1) kwotę 102,75 złotych (stu dwóch złotych i siedemdziesięciu pięciu groszy) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

4. nakazuje pobrać od pozwanego M. J. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 125 (stu dwudziestu pięciu) złotych z tytułu kosztów sądowych należnych od zasądzonej części roszczenia.

5. pozostałymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

6. wyrokowi w jego punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 20/20 **Uzasadnienie**

Matka małoletniego powoda K. A. D. – w pozwie z dnia

20 lutego 2016 r. (data wpływu pisma 20 lutego 2020 r.) wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego M. J. (1) na rzecz małoletniego powoda K. J. z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 1500 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 01 marca 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności jakiegokolwiek raty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego kosztów

procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego żądania matka małoletniego powoda podniosła, iż wyrokiem z dnia 13 września 2007 r. Sąd Rejonowy w C. zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, urodzonego (...) alimenty w kwocie 400 złotych miesięcznie, w 2009 roku alimenty te zostały podwyższone do kwoty 500 złotych, a następnie w 2012 roku do kwoty 600 złotych i w 2016 roku do kwoty 700 złotych. Podniosła ona, iż od czasu wydania ostatniego wyroku w powyższej sprawie minęło już sporo czasu, bo aż 4 lata, ponadto nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz wysokości kosztów jego utrzymania (m.in. wiek dziecka, które spełnia obowiązek szkolny, a w tym roku zmieni także szkołę, kończąc szkołę podstawową). Nadto poprawiła się sytuacja materialna pozwanego poprzez wzrost jego dochodów na przestrzeni 4 lat (wzrost wynagrodzenia za pracę). Podała ona, że małoletni powód uczęszcza do VIII klasy SP nr 4 im. Wojska Polskiego na O.. M. C. S. 16 w C., w której to szkole pojawia się mnóstwo opłat związanych z edukacją, np.: wyprawka, którą należy na bieżąco uzupełniać, fundusz klasowy, (...), komitet, opłata za wycieczki (ostatnio wyjazd na 3 dni do Danii i Szwecji w czasie ferii zimowych - koniec stycznia 2020 roku - 480 zł), teatryki, koncerty i wszelkiego typu pomoce dydaktyczne, ksero, obiady szkolne. Ponadto małoletni uczęszcza na obiady w szkole, których koszt to ok. 100 zł miesięcznie, a także zjada drugi obiad w domu. Matka małoletniego powoda nadmieniła, że aktualnie jest osobą bezrobotną. W związku z urodzeniem córki 21 września 2019 r. przebywa na zasiłku macierzyńskim do 18 września 2020 r. Zasiłek ten otrzymuje w wysokości ok. 1800 zł. Wskazała, że pracodawca przedłużył jej umowę o pracę tylko do dnia porodu, tj. do 21 września 2019 r. Otrzymuje ona od chwili urodzenia drugiego dziecka świadczenie 500+ na dwoje dzieci i nie przysługuje jej w tej chwili zasiłek rodzinny, ani też dodatek mieszkaniowy. Zdaniem matki małoletniego powoda pozwany osiąga wyższe dochody niż w roku 2016. Podała, że ponosi ponadto koszty ubezpieczenia, opłat za telefony – jej i syna, TV, Internetu, wody, wywozu śmieci i opału. Dom ogrzewany jest ekogroszkiem. Średni miesięczny koszt ogrzewania wynosi ok. 400 zł. Podniosła ona także, że pragnie, aby jej syn w miarę możliwości, własnych chęci i zainteresowań rozwijał się pozalekcyjnie uczestnicząc w dodatkowych zajęciach, gdyż jest bardzo zdolnym i ambitnym uczniem. Bardzo dobrze się uczy, bierze udział w różnych konkursach przedmiotowych, chce rozwijać swoje pasje i ma silnie sprecyzowane plany na przyszłość. Według niej, małoletni powód, będący w wieku prawie 15 lat, stale bardzo intensywnie rośnie, niezbędny jest więc częsty zakup odzieży, a zwłaszcza spodni i butów. Zakup spodni to wydatek rzędu 150 – 200 zł, podobnie jest z zakupem butów – koszt ok. 200 – 250 zł. Do tego dochodzą inne wydatki, takie jak: żywność, lekarstwa i wizyty lekarskie (regularnie stomatolog), odżywki, owoce, słodczyce, chemia, rozrywki (wyjścia z rówieśnikami na kregle, pizzę, basen, latem na lody, gofry, do kina), wakacje, prezenty okolicznościowe (urodziny, imieniny, Dzień Dziecka, święta). Aktualnie mieszka ona z dziećmi w domu jednorodzinny parterowy. Zdaniem matki małoletniego powoda, uznać należy, że nastąpiła zmiana stosunków dochodowych stron od czasu poprzedniego wyroku w sprawie alimentów, uzasadniająca żądanie podwyższenia alimentów od pozwanego na rzecz powoda, tzn. zwiększyły się potrzeby uprawnionego i wzrosły możliwości zarobkowe zobowiązanego (k. 2 – 5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 04 czerwca 2020 r. pozwany M. J. (1), działając przez pełnomocnika, wniósł m.in. o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powyższego pisma podniósł, iż małoletni K. J. reprezentowany przez matkę A. D. wystąpił przeciwko niemu z powództwem o podwyższenie alimentów z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1500 zł miesięcznie. Jak podkreślił pozwany, brak jest podstaw faktycznych do podwyższenia alimentów w przedmiotowej sprawie. Twierdził, że kwota podwyżki wskazuje, iż utrzymanie małoletniego kosztuje 3000 zł - a zatem w świetle faktu, iż najniższe wynagrodzenie w kraju wynosi 1920 zł alimenty są w tym konkretnym przypadku bardzo przesadzone, nie przystające do rzeczywistości społecznej naszego kraju. Pozwany uważał, że w jego konkretnej sytuacji życiowej kwota 700 zł jest świadczeniem nadmiernym i zastanawia się nad wystąpieniem z powództwem o obniżenie alimentów. Twierdził, że nie można zgodzić się ze stwierdzeniem matki małoletniego zawartym w pozwie, iż przez cztery lata nastąpiła istotna zmiana potrzeb

małoletniego albowiem matka tych potrzeb nie wskazała, ograniczyła się jedynie do lakonicznych stwierdzeń nie popartych żadnymi dowodami. Należy zatem z faktu wniesienia pozwu o podwyższenie alimentów jak twierdził pozwany wnioskować, iż matka małoletniego wniosła ten pozew bez zbadania aktualnej sytuacji małoletniego co do jego potrzeb motywując się jedynie upływem czasu od ostatniego wyroku.

Pozwany zaznaczył, iż orzeczenie, w którym Sąd zasądził świadczenie w wysokości 700 zł uwzględniało upływ czasu i potrzeby małoletniego w przyszłości co miało uchronić strony przed kolejnymi procesami o podwyższenie i obniżenie alimentów. Według niego, z faktu,

iż matka małoletniego jest osobą bezrobotną nie można wywodzić wniosku, iż nastąpiła istotna zmiana w potrzebach małoletniego albowiem nadużyciem prawa byłoby przerzucanie obowiązków alimentacyjnych z jednego rodzica w tym przypadku matki na drugiego rodzica (ojca). Podniósł, iż na jego utrzymaniu pozostaje dwoje małoletnich dzieci z nowego związku - (...) lat 7 i M. lat 11. Dalej twierdził, że matka małoletniego nie posiada stopnia niepełnosprawności (nie wynika to z dokumentacji załączonej do sądu), może wykonywać zawód wyuczony, a zatem może pracować. Podkreślił on także, że matka małoletniego opisuje swoją sytuację dramatycznie na potrzeby przedmiotowego postępowania, a tymczasem małoletni opowiada, że matka małoletniego jest związana z ojcem urodzonej córki jak również z nim mieszka. Ponadto z przekazanych informacji wynika, że matka małoletniego żyje ponad przeciętnie - z dokumentu przedstawionego z (...) Agricole załączonego do pozwu wynika, iż w dniu 26 sierpnia 2019 r: kupiła pralkę za 7700 zł; telewizor za 4599,99 zł; lodówkę 2699,99 zł. Pozwany nie wykluczał, iż posiada ona dodatkowe źródła dochodu tym bardziej,

że w krótkich odcinkach czasu (dwa miesiące) zawarła dwie umowy o kredyty: pierwszy

w dniu 26 czerwca 2019 r. na kwotę 20.000 zł, a drugi w dniu 26 sierpnia na kwotę 15.000 zł

- a zatem w jego ocenie świadczy to o dobrej kondycji finansowej, która skutkuje zdolnością kredytową. Zdaniem pozwanego pozew nie służy potrzebom małoletniego. Wskazał, że ponosi bardzo dużo bieżących miesięcznych opłat i nawet opłacanie alimentów w kwocie 700 zł stanowi dla niego bardzo duże obciążenie. Podkreślił, że wyszczególniając swoje miesięczne opłaty chciałby zwrócić uwagę, iż jego wydatki na bieżące opłaty od 2016 r. znacząco wzrosły. Jak dalej twierdził, jego opłaty to przede wszystkim koszt utrzymania dwójki małoletnich, który ocenił na kwotę 1100 zł, obiady wynoszą na dwoje małoletnich dzieci 147 zł. Podał, że jest właścicielem domu z kredytem hipotecznym - raty kredytu za dom wynoszą miesięcznie

700 zł, opłata za śmieci 42 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 197 zł, rata za meble 139,42 zł, ogrzewanie gazowe to koszt 290,55 zł, telefony i Internet 187,84 zł, wodociągi

280 zł, energia elektryczna 171,31 zł, dojazdy do pracy 350 zł, alimenty na powoda 700 zł

(k. 46 – 50).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie (k. 97, 106).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Sąd Rejonowy w Chełmnie wyrokiem z dnia 28 czerwca 2016 r., wydanym w sprawie III RC 28/16, zasądził od pozwanego M. J. (1) na rzecz małoletniego powoda K. J. podwyższone alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda A. K., począwszy od dnia 01 marca 2016 r. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia z zapłatą każdej raty do dnia jej zapłaty, w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości 600 zł miesięcznie, orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie III RC 37/12. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 02 września 2016 r.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 28 czerwca 2016 r., wydany w sprawie

III RC 28/16 – k. 71 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmnie)

W dacie zasądzania alimentów w dotychczasowej wysokości matka małoletniego powoda była zatrudniona – na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony – jako nauczyciel w Zespole Szkół nr (...) w C., jednak wówczas nie świadczyła pracy, przebywała od 27 października 2015 r. na zwolnieniu lekarskim i otrzymywała w tym okresie wynagrodzenie za pracę, a następnie zasiłek rehabilitacyjny wypłacany przez jej pracodawcę w miesięcznej

wysokości od 2020,08 zł brutto (1723,08 zł netto) do 4654,16 zł brutto, łącznie z wypłaconą trzynastą pensją za rok 2015 (3564,54 zł netto) [przeciętnie w okresie od września 2015 r. do czerwca 2016 r. kwotę około 2707 zł brutto miesięcznie, czyli kwotę około 2150 zł netto miesięcznie wraz z uwzględnioną tzw. trzynastą pensją, a kwotę 2450 zł brutto miesięcznie bez uwzględniania tzw. trzynastej pensji]. To świadczenie było jedynym – poza alimentami na rzecz małoletniego powoda – dochodem A. K. (obecnie D.). Ponościła ona wydatki z tytułu częściowych kosztów leczenia. Nie była ona mężatką i miała tylko jedno dziecko – małoletniego powoda. Była właścicielką mieszkania składającego się z 3 pokoi, w którym mieszkała jedynie z małoletnim powodem. Innego majątku o większej wartości (w tym samochodu) matka małoletniego powoda ani małoletni powód nie posiadali. Z tytułu opłat mieszkaniowych matka małoletniego powoda płaciła miesięcznie kwotę 465 zł

i w kwotę tą wliczone były należności za ogrzewanie, zużytą wodę, odprowadzone ścieki

i domofon. Ta wysokość opłat mieszkaniowych nie ulegała zmianom w ciągu roku. Ponadto płaciła ona za telewizję (...) około 84 zł miesięcznie, za telefon komórkowy

od około 84 zł do około 142 zł miesięcznie, za zużywany gaz, który nie był wliczony w czynsz, około 23 zł miesięcznie, za energię elektryczną – od około 130 zł do około 175 zł za okresy dwumiesięczne.

(dowód: informacja o wysokości zarobków A. K. (obecnie D.) –

k. 67 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmninie, zeznania matki

małoletniego powoda A. K. (obecnie D.) – k. 62 akt sprawy

III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmninie, pisemne uzasadnienie wyroku - k. 80

– 80v akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmninie)

W chwili wyrokowania w sprawie III RC 28/16 małoletni powód K. J. był w wieku 11 lat, był zdrowy i dobrze rozwinięty jak na swój wiek. Uczył się w klasie IV w Szkole Podstawowej w C.. Matka małoletniego powoda ponosiła opłaty związane z zakupem podręczników dla niego i uzupełnianiem na bieżąco przyborów szkolnych. Z tego tytułu we wrześniu 2015 r. wydała ona ok. 300 zł, a ponadto na bieżąco ponosiła ona koszty związane

z wycieczkami szkolnymi małoletniego K. J. i jego wyjazdami klasowymi

do kina, co następowało co 3 miesiące. Małoletni powód jadał obiady w szkole, której był uczniem, za które odpłatność wynosiła około 80 zł miesięcznie. Matka małoletniego powoda nie kwalifikowała się do otrzymywania świadczenia 500+, ponieważ miała tylko jedno dziecko i uzyskiwała zbyt duże dochody, aby otrzymać takie świadczenie.

(dowód: zeznania matki małoletniego powoda A. K. (obecnie D.) –

k. 62 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmninie, pisemne

uzasadnienie wyroku - k. 80v – 81 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego

w C.)

Pozwany M. J. (1) podczas wyrokowania w sprawie III RC 28/16 był policjantem

i pracował w tym charakterze w Komisariacie Policji T. Ś., otrzymując w okresie od września 2015 r. do czerwca 2016 r. miesięczne uposażenie w kwocie od 3298,73 zł brutto (2729,84 zł netto) do kwoty 4026,80 zł brutto (3318,39 zł netto), i jego średnia miesięczna wysokość w tym okresie (z uwzględnieniem tzw. trzynastej pensji) to kwota 4619 zł brutto (3803 zł netto). Nie miał on żadnych dodatkowych źródeł dochodu. Był żonaty i miał ustanowioną z żoną rozdzielność majątkową ustanowioną w drodze umowy notarialnej, którą zawarli oni przed zawarciem związku małżeńskiego. Mieszkał wraz z żoną i dwójką małoletnich dzieci: M. w wieku 7 lat i M. w wieku 3 lat, w domu szeregowym położonym w T., który był własnością pozwanego i jego żony. Na zakup tego domu pozwany i jego żona zaciągnęli kredyt hipoteczny w łącznej wysokości 160000 zł i zakupili w/w dom w 2015 r. za kwotę 405000 zł. W/w kredyt hipoteczny pozwany i jego żona mieli spłacać do 2040 r.

i miesięczna wysokość rat spłaty tego kredytu przypadających na pozwanego i jego żonę wynosiła wówczas ok. 770 zł. Żona pozwanego A. J. pracowała jako funkcjonariusz Policji. Jej uposażenie w okresie od grudnia 2015 r. do maja 2016 r. wynosiło miesięcznie od kwoty 3984,96 zł brutto (3284,31 zł netto) do kwoty 4067,60 zł brutto (3350,52 zł netto), i jej średnia miesięczna wysokość w tym okresie to kwota 4140 zł brutto (3409 zł netto). W domu pozwanego funkcjonowało ogrzewanie gazowe i w sezonie grzewczym,

tj. od końca września do maja, przeciętnie z tego tytułu płacił od ok. 320 zł do ok. 550 zł miesięcznie. Poza sezonem grzewczym koszt zużywanego gazu wynosił 150 zł miesięcznie – zużywanego na podgrzanie wody. Za energię elektryczną pozwany płacił ok. 140 – 160 zł,

z tytułu podatku od nieruchomości płacił on 167 zł rocznie, za wywóz śmieci – 42 zł miesięcznie, za Internet z telefonem komórkowym – od ok. 130 zł do ok. 200 zł miesięcznie, za wodę – od 120 zł do 200 zł miesięcznie, a opłata za telewizję satelitarną wynosiła od 89 zł do 115 zł miesięcznie. Poza kredytem hipotecznym pozwany spłacał – do listopada 2016 r. – kredyt zaciągnięty na zakup sprzętu AGD, którego rata wynosiła 142,80 zł miesięcznie. Dzieci pozwanego i jego żony były zdrowe. Wówczas starsze dziecko – syn pozwanego – uczęszczał do szkoły, a młodsze (córka) znajdowała się pod opieką teściowej. Na młodsze dziecko żona pozwanego otrzymywała świadczenie 500+. Pozwany w tamtym czasie był właścicielem dziesięcioletniego samochodu marki (...) i współwłaścicielem samochodu marki (...) rok produkcji 2004, z którego korzystała jego żona.

(dowód: zaświadczenie o wysokości uposażenia pozwanego – k. 56 akt sprawy III RC 28/16

Sądu Rejonowego w Chełmnie, polecenia przelewu z rachunku bankowego – k. 56 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmnie, zestawienie rat kredytu

hipotecznego i budowlanego – k. 56 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego

w C., umowa kredytu hipotecznego – k. 56 akt sprawy III RC 28/16 Sądu

Rejonowego w C., umowa kredytu ratalnego – k. 56 akt sprawy III RC 28/16

Sądu Rejonowego w Chełmnie, zaświadczenie o wysokości uposażenia A.

J. – k. 61 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmnie,

zaświadczenie o wysokości uposażenia pozwanego M. J. (1) – k. 68 akt

sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmnie, zeznania pozwanego M.

J. – k. 62 – 63 akt sprawy III RC 28/16 Sądu Rejonowego w Chełmnie,

pisemne uzasadnienie wyroku - k. 81 – 81v akt sprawy III RC 28/16 Sądu

Rejonowego w C.)

Matka małoletniego powoda K. A. D. – jest z zawodu nauczycielem. Jest ona zatrudniona – na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od 01 września 2020 r. do 31 sierpnia 2021 r. – jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr (...) im. Filomatów (...) w C.. W okresie od 1 września 2020 r. do 31 października 2020 r. uzyskała wynagrodzenie w średniej miesięcznej wysokości ok. 3184,88 zł brutto (2362,30 zł netto). Wcześniej była zatrudniona w (...) w B. jako nauczyciel polonista i zarabiała ponad 2000 zł netto miesięcznie. W związku z urodzeniem w dniu 21 września (...) córki M. przebywała na zasiłku macierzyńskim. Zasiłek ten otrzymywała w wysokości ok. 1800 zł netto miesięcznie. Pracodawca wówczas przedłużył jej umowę o pracę do dnia porodu, tj. 21 września 2019 r. Z tytułu wychowania małoletniej A. D. otrzymuje tzw. świadczenie 500+. Matka małoletniego powoda pozostaje w związku z ojcem jej najmłodszego dziecka. Jej partner R. W. pracuje zawodowo i w sumie zarabia około 3300 - 3400 zł netto miesięcznie. Mieszka ona z partnerem i dwójką małoletnich dzieci w domu, którego jest właścicielką. Na koszty utrzymania domu składają się: energia elektryczna – od ok. 300 zł do ok. 400 zł za dwa

miesiące, woda – ok. 300 zł za dwa miesiące, wywóz śmieci – ok. 88 zł miesięcznie, opał – ok. 400 zł miesięcznie średnie zużycie ekogroszku do ogrzania ok. 145 m kw., telefony (A. D. i syna K.) – ok. 50 zł miesięcznie, podatek rolny i podatek od nieruchomości w 2020 r. – 77 zł. Matka małoletniego powoda zawarła umowy o kredyty: pierwszy w dniu 28 czerwca 2019 r. na kwotę 20 000 zł (okres spłaty 60 miesięcy) i drugi w dniu 09 sierpnia 2019 r. na kwotę 30 000 zł (okres spłaty 72 miesiące) celem sfinansowania kosztów zakupu i wykończenia domu oraz trzeci w dniu 26 sierpnia 2019 r. na kwotę 15 000 zł (czas trwania umowy od 26.08.2019 r. do 26 sierpnia 2022 r.) na sfinansowanie zakupu sprzętu AGD i RTV. Dodatkowo płaci ona comiesięczną ratę za kredyt, zaciągnięty przez jej matkę na zakup mebli, w wysokości 230 zł.

(dowód: kserokopie faktur za energię elektryczną – k. 6, 76 - 79v; kserokopia umowy

kredytu zawartej przez A. D. w dniu 26 sierpnia 2019 r. – k. 7 - 15;

kserokopia umowy kredytu zawartej przez A. D. w dniu 28 czerwca

2019 r. – k. 16 - 18v; kserokopia umowy kredytu zawartej przez A.

D. w dniu 09 sierpnia 2019 r. – k. 19 - 22; kserokopia informacji z dnia

02 września 2019 r. o przedłużeniu umowy na czas określony – k. 23;

kserokopia zaświadczenia o wypłaconych A. D.

zasiłkach/świadczeniach od 2019-11-01 do 2020-01-31 – k. 24; kserokopia

decyzji z dnia 03 lutego 2020 r. w sprawie wymiaru łącznego zobowiązania

pieniężnego na 2020 r. – k. 26; kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia

małoletniej M. W. – k. 27; kserokopia umowy o pracę

zawartej przez A. D. w dniu 31 sierpnia 2020 r. – k. 73;

zaświadczenie z dnia 20 października 2020 r. o uzyskanym dochodzie z 2 ostatnich

miesiący – k. 74; polecenia przelewu z rachunku bankowego – k. 75, 80, 84 - 86,

89; kserokopia potwierdzenia dla wpłacającej A. D. z 10 lipca 2020

r. – k. 81; kserokopie faktur za wodę – k. 82 - 83; kserokopia informacji

z 17 sierpnia 2020 r. o wysokości opłaty za wywóz śmieci – k. 87, zeznania matki

małoletniego powoda A. D. – k. 106 - 107)

Małoletni powód K. J. jest w wieku 15 lat. Jest uczniem Liceum Ogólnokształcącego w C., jest zdrowy i dobrze rozwinięty jak na swój wiek. Interesuje się biologią i chemią. W przyszłości planuje studia na kierunku lekarskim. Matka małoletniego powoda ponosi opłaty związane z edukacją syna, np. wyprawki, którą na bieżąco uzupełnia, składki na fundusz klasowy, (...), komitet, wszelkiego typu pomoce dydaktyczne, ksero. Małoletni K. obecnie znajduje się w fazie wzmożonego wzrostu i rozwoju. W sierpniu

i wrześniu 2020 r. zostały zakupione przez A. D. dla małoletniego podręczniki szkolne, których cena zakupu wyniosła ok. 685 zł. W sierpniu 2020 r. matka małoletniego poniosła wydatki na odzież i obuwie dla K. w kwocie ok. 1080 zł, artykuły szkolne

w kwocie ok. 25 zł. W lipcu 2020 r. małoletni otrzymał prezent od matki w postaci zestawu do nauki szycia chirurgicznego (koszt zestawu 169 zł + koszt przesyłki 8,99 zł).

(dowód: kserokopie paragonów – k. 88; kserokopie faktur za książki – k. 90 - 94; kserokopia

faktury za zestaw do szycia chirurgicznego – k. 95; zeznania matki małoletniego

powoda A. D. – k. 106 - 107)

Pozwany M. J. (1) jest policjantem i pracuje w tym charakterze w Komisariacie Policji w D., otrzymując w okresie od sierpnia 2020 r. do stycznia 2021 r. miesięcznie uposażenie w kwocie od 5638,04 zł brutto (4703,72 zł netto) do kwoty 5842,80 zł brutto (4862,95 zł netto), i jego średnia miesięczna wysokość w tym okresie to kwota 4809,87 zł netto. Nie ma on żadnych dodatkowych źródeł dochodu. Mieszka wraz z żoną i dwójką małoletnich dzieci: M. w wieku 12 lat i M. w wieku 8 lat, w domu szeregowym położonym w T., który jest własnością pozwanego i jego żony. Na zakup tego domu pozwany i jego żona zaciągnęli w 2015 r. kredyt hipoteczny. Miesięczna wysokość rat spłaty tego kredytu przypadających na pozwanego i jego żonę wynosi ok. 701 zł. Żona pozwanego A. J. również jest funkcjonariuszem Policji, osiąga zarobki podobne do pozwanego. Między małżonkami ustanowiona jest rozdzielność majątkowa. Opłaty pozwanego to przede wszystkim koszt utrzymania dwójki małoletnich, który ocenił na 1100 zł miesięcznie; obiady wynoszą na dwoje małoletnich dzieci 147 zł miesięcznie; energia elektryczna ok. 171 zł miesięcznie; gaz w zależności od sezonu – latem 200 zł miesięcznie, a w sezonie grzewczym ok. 500 – 550 zł miesięcznie; śmieci 42 zł miesięcznie; podatek od nieruchomości za rok 2020 -197 zł; rata za meble ok. 139 zł miesięcznie, woda i ścieki – ok. 150 zł miesięcznie; telefony i Internet ok. 187 zł miesięcznie; dojazdy do pracy – ok. 300 - 350 zł miesięcznie. W grudniu 2020 r. M. J. (1) zaciągnął pożyczkę w Pracowniczej Kasie Zapomogowo – Pożyczkowej w wysokości 5000 zł. Przyznaną kwotę zobowiązał się spłacić w 24 ratach w wysokości: pierwsza rata 216 zł, kolejne 23 raty – po 208 zł każda. Pozwany jest współwłaścicielem samochodu marki (...) rok produkcji 2004.

(dowód: wydruk decyzji w sprawie ustalenia wymiaru podatku – k. 53; wydruk

harmonogramu spłaty kredytu – k. 54; wydruk umowy o kredyt na zakup towarów

i usług – k. 55 - 56; wydruk faktury za telefony – k. 57; wydruk faktury (...)

(...) – k. 58; wydruk faktury za energię elektryczną – k. 59; wydruk faktury

za gaz – k. 60; wydruk potwierdzenia opłaty za śmieci – k. 61; wydruk

potwierdzenia opłaty za obiady małoletnich M. i M. – k. 62; zeznania

świadka A. S. – k. 97v; zaświadczenie Zarządu Pracowniczej Kasy

Zapomogowo – Pożyczkowej w Komendzie Miejskiej Policji w T. – k. 104;

zaświadczenie z 26 stycznia 2021 r. o zarobkach M. J. (1) – k. 105;

zeznania pozwanego M. J. (1) – k. 107)

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony do akt sprawy i nadesłanych na żądanie Sądu, wyższej szczegółowo opisanych, którym przyznał w całej rozciągłości walor wiarygodności, ponieważ nie były one przez żadną ze stron procesu kwestionowane oraz zeznań świadka A. S., akt sprawy o sygnaturze III RC 28/16 i przesłuchania w charakterze stron matki małoletniego powoda A. D. i pozwanego M. J. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. S., które współgrały z przesłuchaniem M. J. (1). W tym połączeniu stanowiły jasny obraz sytuacji.

Sąd dokonał także ustaleń stanu faktycznego w oparciu o akta sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Chełmnie o sygnaturze III RC 28/16, z których to akt sprawy Sąd dopuścił w niniejszej sprawie dowód.

Sąd dał również wiarę zeznaniom matki małoletniego powoda A. D. i pozwanego M. J. (1), albowiem zeznania matki małoletniego powoda i pozwanego są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie – co do zasady - w treści w/w wiarygodnych – zdaniem Sądu - dokumentów. W przypadku występowania niewielkich rozbieżności między zeznaniami matki małoletniego powoda i pozwanego, a złożonymi przez nich dokumentami, Sąd - przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy - uwzględnił dane wynikające z w/w dokumentów.

Analizując zebrany materiał dowodowy w tej sprawie Sąd jest zdania, iż powództwo jest słuszne co do zasady, ale jedynie częściowo co do wysokości.

Zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W myśl art. 135 § 1 i 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewiduje natomiast, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają bowiem zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Postępowanie dowodowe

w takiej sprawie ma charakter porównawczy w zakresie tego co było podstawą ustalenia alimentów w sprawie poprzedniej, z tym co zostało ustalone w sprawie wytoczonej na podstawie art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przedmiotem postępowania dowodowego jest zatem ustalenie zmiany okoliczności /stosunków/ zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego. Ponadto dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków, w rozumieniu art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie zakresu obowiązku alimentacyjnego /uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., sygn. III CZP 91/86, OSNC 1988, Nr 4, poz. 42/.

W ocenie Sądu niewątpliwie usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda od 28 czerwca 2016 r., tj. daty wydania przez Sąd Rejonowy w Chełmnie poprzedniego orzeczenia

w przedmiocie alimentów, zwiększyły się. W chwili wyrokowania w sprawie III RC 28/16 małoletni powód K. J. miał 11 lat, a obecnie jest 15 letnim chłopcem. Już choćby

z tej przyczyny kwota alimentów ustalona na poziomie 700 zł miesięcznie na małoletniego winna być skorygowana. Wraz ze wzrostem małoletniego zwiększyły się wydatki na zaspokajanie jego podstawowych potrzeb egzystencjalnych takich jak: wyżywienie, zakup odzieży i obuwia, zakup środków czystości i higienicznych. Wzrosły również wydatki związane z zaspokajaniem potrzeb rozwojowych dziecka – zakup książek, zapewnianie dziecku atrakcji. Nadto K. J. uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego w C.,

co wiąże się z wydatkami na wyprawkę oraz dodatkowe zajęcia i wycieczki. Niezależnie od powyższego w ostatnich prawie 5 latach doszło również do wzrostu obiektywnych kosztów utrzymania wynikających z ciągłego wzrostu cen.

Dochody matki małoletniego powoda od czasu ostatnich alimentów uległy niewielkiemu wzrostowi. W zestawieniu jednak ze znacznym wzrostem utrzymania małoletniego powoda, powstaniem nowych wydatków oraz ogólnym

wzrostem cen towarów i usług, ten niewielki wzrost dochodów powódki nie poprawia ogólnej sytuacji materialno-bytowej strony powodowej.

Dlatego w ocenie Sądu zachodzą uzasadnione podstawy do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego powoda do kwoty po 900 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 marca 2020 r., co znalazło wyraz w pkt 1 wyroku.

W ocenie Sądu pozwany, jest w stanie ponosić ciężar utrzymania małoletniego powoda w orzeczonej wysokości. Zasądzona kwota alimentów w wysokości 900 zł miesięcznie na powoda odpowiada jego uzasadnionym potrzebom, a jednocześnie nie przekracza możliwości płatniczych pozwanego, który ma stałą pracę i osiąga średni dochód w kwocie ok. 4.800 zł netto miesięcznie. Od czasu ustalenia ostatnich alimentów dochody pozwanego zwiększyły się o ok. 1500 zł netto miesięcznie. Sąd zważył także, że oprócz małoletniego powoda, pozwany ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, pochodzących z obecnego związku małżeńskiego, 8-letnią córkę M. i 12-letniego syna M.. Poza wymienionymi, pozwany nie ma na utrzymaniu innych dzieci ani innych osób.

Ponadto Sąd wziął także pod uwagę, że matka powoda swój obowiązek spełniała dotychczas zarówno poprzez osobiste starania o wychowanie jak też poprzezłożenie na jego utrzymanie. Z kolei pozwany poza alimentami nie uczestniczył w innej formie alimentowania syna i obecnie także nie jest zainteresowany kontaktami z nim, dlatego w ocenie Sądu winien w większym stopniu alimentować syna poprzezłożenie na jego rzecz środków finansowych.

Reasumując, Sąd w oparciu o powyższe ustalenia podwyższył alimenty do kwoty po 900 zł, uznając, iż taka wysokość alimentów odpowiada w niniejszej sprawie przesłankom przewidzianym w art. 135 § 1 i § 2 k. p. c., i oddalił powództwo w pozostałej części. (pkt 1 i 2 wyroku).

Mając na uwadze, pierwotne stanowiska prezentowane w niniejszej sprawie przez każdą ze stron postępowania i końcowe rozstrzygnięcie sprawy należy uznać, iż strona powodowa utrzymała się w swoim roszczeniu w 25%, a więc stopień utrzymania się pozwanego w swoim stanowisku to 75%. (Wysokość miesięcznego roszczenia dochodzonego pozwem: 1500 zł./m-c – 700 zł./m-c = 800 zł./m-c. Wysokość uwzględnionego w wyroku miesięcznego roszczenia: 200 zł. Procent utrzymania się przez stronę powodową w swoim roszczeniu: $(200 \text{ zł} \times 100\%) : 800 \text{ zł.} = (\dots) : 800 = 25\%$)

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265), stawki minimalne w sprawach o alimenty i o nakazanie wypłacenia wynagrodzenia za pracę do rąk drugiego małżonka wynoszą 120 zł. Wprawdzie, zgodnie z § 4 ust. 4 w/w rozporządzenia, stawki, o których mowa w ust. 1 pkt 9, ustala się od wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów lub małżonka, którego wynagrodzenie za pracę ma być wypłacone do rąk drugiego współmałżonka, to jednak w niniejszej sprawie taka sytuacja nie występuje, albowiem obowiązek zwrotu kosztów procesu obciąża stronę do alimentów uprawnioną, co powoduje, że stawki opłaty należnej radcy prawnemu, który reprezentował pozwanego, należy ustalać zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 w/w rozporządzenia.

Poza opłatą przewidzianą w § 4 ust. 1 pkt 9 w/w rozporządzenia w wysokości 120 zł. strona pozwana poniosła również wydatek w kwocie 17 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej należnej od udzielonego pełnomocnictwa. Suma opłat poniesionych w związku z reprezentowaniem strony pozwanej przez pełnomocnika wynosi więc 137 zł., co - przy uwzględnieniu stopnia utrzymania się pozwanego w swoim początkowym stanowisku (75%) – daje kwotę 102,75 zł.

W punkcie 3 wyroku Sąd zasądził więc – na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z art. 99 k. p. c. - od małoletniego powoda K. J., reprezentowanego przez matkę A. D., na rzecz pozwanego M. J. (1) kwotę 102,75 złotych (stu dwóch złotych i siedemdziesięciu pięciu groszy) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W punkcie 4 wyroku Sąd, zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm.), nakazał – na podstawie art. pobrać od pozwanego M. J. (1) na

rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 125 (stu dwudziestu pięciu) złotych z tytułu kosztów sądowych należnych od zasądzonej części roszczenia. W pozostałej części – mając na względzie, że strona powodowa korzysta w niniejszej sprawie z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych – kosztami sądowymi, w punkcie 5 wyroku, Sąd obciążył Skarb Państwa.

W punkcie 6 wyroku Sąd z urzędu nadał wyrokowi w punkcie 1 – na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k. p. c. – rygor natychmiastowej wykonalności.